

IRÁNYELVEK

A TANÁCS (EU) 2017/2455 IRÁNYELVE

(2017. december 5.)

a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ különös szabályozásokról rendelkezik a nem letelepedett adóalanyok által nem adóalanyok részére nyújtott távközlési, műsor- vagy elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat érintő hozzáadottérték-adó (héta) felszámítására vonatkozóan.
- (2) A 2009/132/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ az elhanyagolható értékű, kisebb küldemények behozatalára vonatkozóan héamentességről rendelkezik.
- (3) A 2015. január 1-jén bevezetett, említett különös szabályozások értékelése több olyan területet is feltárt, amely tökéletesítésre szorul. Elsősorban, a valamely tagállamban letelepedett, más tagállamokban alkalmanként ilyen szolgáltatásokat nyújtó mikrovállalkozások esetében csökkenteni kell azokat a terheket, amelyek a letelepedésük helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban felmerülő héakötelezettségek teljesítéséből fakadnak. Ezért be kell vezetni egy olyan értékhatárt, amely a Közösség egészében alkalmazandó, és amelynek eléréséig az említett szolgáltatásnyújtások továbbra is a letelepedésük helye szerinti tagállamban héakötelesek. Másodsorban, a szolgáltatásnyújtás helye szerinti összes tagállam számlázási követelményeinek teljesítésére vonatkozó követelmény nagyon sok terhet jelent. Ezért a vállalkozások terheinek minimálisra csökkentése érdekében a számlázásra azoknak a szabályoknak kell irányadóknak lenniük, amelyek a különös szabályozásokat alkalmazó szolgáltatásnyújtó számára azonosítót kiadó tagállamban alkalmazandók. Harmadsorban, a Közösségben nem letelepedett, de valamelyik tagállamban a héa tekintetében nyilvántartásba vett adóalanyok – például azért, mert az adott tagállamban esetenként héaköteles ügyleteket bonyolítanak – sem a Közösségben nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozást, sem a Közösségben letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozást nem alkalmazhatják. Következésképp az ilyen adóalanyok számára engedélyezni kell a Közösségben nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozás alkalmazását.
- (4) Ezenfelül a távközlési, a műsor-, illetve az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások adóztatása tekintetében 2015. január 1-jén bevezetett különös szabályozások értékelése rámutatott, hogy túlságosan rövid határidőt eredményez az a követelmény, mely szerint a héabevallást az adómegállapítási időszak végét követő 20 napon belül be kell nyújtani, különösen a távközlési hálózaton, felületen vagy portálon keresztül nyújtott szolgáltatások esetén, mely

⁽¹⁾ 2017. november 30-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem jelent meg).

⁽²⁾ HL C 345., 2017.10.13., 79. o.

⁽³⁾ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2009/132/EK irányelve (2009. október 19.) a 2006/112/EK irányelv 143. cikke b) és c) pontja hatályának meghatározásáról bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében (HL L 292., 2009.11.10., 5. o.).

esetben vélemezendő, hogy az adott hálózaton, felületen vagy portálon keresztül nyújtott szolgáltatásokat a hálózat, a felület vagy a portál üzemeltetője nyújtja, akinek vagy amelynek a héabevallás kitöltéséhez szükséges információkat minden egyes szolgáltatótól be kell gyűjtenie. Az értékelés arra is rámutatott, hogy az a követelmény, mely szerint a helyesbítéseket az érintett adómegállapítási időszakokra vonatkozó héabevallásban kell elvégezni, nagyon sok terhet ró az adóalanyokra, mivel megkövetelheti tőlük, hogy minden negyedévben újra több héabevallást is benyújtsanak. Következésképp a héabevallás benyújtási határidejét az adómegállapítási időszak végét követő 20 nappól az említett időszak végét követő hónap végéig kell meghosszabbítani, továbbá lehetővé kell tenni az adóalanyok számára, hogy a korábbi héabevallásokat egy következő bevallásban helyesbítsék, nem pedig azon adómegállapítási időszakok bevallásában, amelyekre a helyesbítések vonatkoznak.

- (5) Annak érdekében, hogy azoknak az adóalanyoknak, amelyek nem adóalanyok részére a távközlési, a műsor- vagy az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatásokat nyújtanak, ne kelljen mindegyik olyan tagállamban héaazonosító számmal rendelkezniük, amelyben az említett szolgáltatások héakötelesek, a tagállamoknak engedélyezniük kell az ilyen szolgáltatásokat nyújtó adóalanyok számára, hogy igénybe vehessék a nyilvántartásba vételre, valamint a héa bevallására és befizetésére szolgáló informatikai rendszert, amely lehetővé teszi számukra, hogy az említett szolgáltatásokat terhelő héát egyetlen tagállamban vallják be és fizessék be.
- (6) A belső piac megvalósítása, a globalizáció és a technológiai változások következtében robbanásszerűen növekszik az elektronikus kereskedelem, és ennél fogva a termékeknek a tagállamok közötti, illetve harmadik területekről vagy harmadik országokból a Közösségbe irányuló távértékesítése is. A 2006/112/EK irányelv és a 2009/132/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseit hozzá kell igazítani ehhez a fejlődéshez, figyelembe véve a rendeltetési hely szerinti adóztatás elvét, továbbá a tagállami adóbevételek védelmének, az érintett vállalkozások számára az egyenlő versenyfeltételek megteremtésének és a rájuk háruló terhek minimálisra csökkentésének a szükségességét. A Közösségben, de nem a fogyasztás helye szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott távközlési szolgáltatásokra, műsorszolgáltatásokra, illetve elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozást ezért ki kell terjeszteni a termékek Közösségen belüli távértékesítésére, és hasonló különös szabályozást kell bevezetni a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére. A termékek Közösségen belüli távértékesítésére, illetve a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére alkalmazandó intézkedések hatályának pontos meghatározása érdekében az említett fogalmakat meg kell határozni.
- (7) A termékek távértékesítésének jelentős hányadát – akár egyik tagállamból egy másik tagállamba történő távértékesítésről, akár harmadik területekről vagy harmadik országokból a Közösségbe irányuló távértékesítésről van szó – elektronikus felület, például online piactér, platform, portál vagy hasonló eszköz közvetítésével bonyolítják le, és ehhez gyakran webshoplogisztikai, illetve raktározási szolgáltatásokat is igénybe vesznek. Jóllehet a tagállamok előírhatják, hogy ilyen esetekben az adófizetésre kötelezett személytől eltérő személy az adófizetésre kötelezett személlyel egyetemlegesen felelős legyen a héa megfizetéséért, ez a rendelkezés nem bizonyult elégségesnek a héa eredményes és hatékony beszedésének biztosításához. Ezért az említett cél elérése, valamint az eladókra, az adóhatóságokra és a fogyasztókra háruló adminisztratív terhek csökkentése érdekében azokat az adóalanyokat, akik, illetve amelyek a fent említett elektronikus felületek révén elősegítik a termékek távértékesítését, be kell vonni a szóban forgó értékesítések terhelő héa beszedésébe, és ennek érdekében elő kell írni, hogy az említett adóalanyokat kell az értékesítést végző személynek tekinteni. A harmadik területekről vagy harmadik országokból a Közösségbe importált termékek távértékesítése esetében ezt a rendelkezést csak a 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű küldeményként feladott vagy fuvarozott termékek értékesítésére kell alkalmazni, mivel ezen az értéken felül vámcélokra teljeskörű vámáru-nyilatkozatot kell benyújtani az importáláskor.
- (8) Az adóalanyok által, elektronikus felület, például online piactér, platform, portál vagy hasonló eszköz által elősegített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás esetében a nyilvántartások legalább tíz évig történő megőrzése szükséges ahhoz, hogy a tagállamok ellenőrizni tudják az ezen termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások utáni héaelszámolás helyességét. Ez a tízéves időtartam összhangban áll a nyilvántartásokra vonatkozó jelenlegi rendelkezésekkel. Amennyiben a nyilvántartások személyes adatokat tartalmaznak, meg kell felelniük az adatvédelemre vonatkozó uniós jogszabályoknak.
- (9) A termékek Közösségen belüli távértékesítésére vonatkozó különös szabályozást alkalmazó vállalkozások terheinek csökkentése érdekében meg kell szüntetni azon kötelezettséget, hogy az ilyen értékesítésekre vonatkozóan számlát bocsássonak ki. A jogbiztonság ilyen vállalkozások számára történő garantálása érdekében az említett termékértékesítések fogalom meghatározásában egyértelműen rögzíteni kell, hogy az akkor is alkalmazandó, ha a termékeket az értékesítő megbízásából fuvarozzák el vagy adják fel, többek között akkor is, ha az értékesítő közvetett módon vesz részt a termék fuvarozásában vagy feladásában.

- (10) A harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás hatályának a 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű, harmadik területekről vagy harmadik országokból közvetlenül a Közösségen belüli beszerző részére feladott termékek értékesítésére kell korlátozódnia, ezen az értéken felül vámcélokra teljeskörű vámáru-nyilatkozatot kell benyújtani az importáláskor. A jövedéki termékeket ki kell zárni az említett szabályozás hatálya alól, mivel a jövedéki adó a hozzáadottértékadó-alap részét képezi az importáláskor. A kettős adóztatás elkerülése érdekében az említett különös szabályozás szerint bejelentett termékek behozatalára hozzáadottérték-adó mentességet kell bevezetni.
- (11) Ezenfelül a Közösségen belüli és kívüli értékesítők közötti verseny torzulásának, valamint az adóbevételek kiesésének elkerülése érdekében meg kell szüntetni az elhanyagolható értékű kis küldemények importálására vonatkozóan a 2009/132/EK irányelvben előírt mentességet.
- (12) A harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozást alkalmazó adóalanyok számára lehetővé kell tenni azt, hogy a Közösségben letelepedett közvetítőt bízzanak meg a héa megfizetéséért és az említett különös szabályozásban megállapított kötelezettségek nevében és megbízásukból történő teljesítéséért felelős személyként.
- (13) A tagállamok adóbevételeinek védelme érdekében a Közösségben nem letelepedett és az említett különös szabályozást alkalmazó adóalanyokat kötelezni kell arra, hogy közvetítőt bízzanak meg. Az említett kötelezettség azonban nem alkalmazandó, ha az adóalany olyan országban telepedett le, amellyel az Unió kölcsönös segítségnyújtási megállapodást kötött.
- (14) A Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak biztosítása érdekében, hogy ezen irányelv végrehajtására egységes feltételek mellett kerüljön sor azon harmadik országok jegyzékének összeállítását illetően, amelyekkel az Unió a 2010/24/EU tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 904/2010/EU tanácsi rendelet⁽²⁾ hatályához hasonló hatályú kölcsönös együttműködési megállapodást kötött. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽³⁾ megfelelően kell gyakorolni. Mivel a harmadik országok jegyzékének összeállítása közvetlenül kapcsolódik a hozzáadottérték-adó területén folytatott közigazgatási együttműködéshez, indokolt, hogy a Bizottságot a 904/2010/EU rendelet 58. cikkével létrehozott Közigazgatási Együttműködési Állandó Bizottság segítse.
- (15) Az elektronikus kereskedelem robbanásszerű növekedése, és ebből fakadóan a Közösségbe importált, 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű kis küldemények számának növekedése nyomán a tagállamoknak módszeresen engedélyezniük kell az import héa bevallására és megfizetésére vonatkozó különös szabályozások alkalmazását. Az említett szabályozások akkor alkalmazhatók, ha a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozást nem alkalmazják. Ha az import szerinti tagállam nem írja elő a kedvezményes héamértékek szisztematikus alkalmazását az említett különös szabályozás alkalmazásakor, akkor a végső beszerző számára lehetővé kell tenni, hogy a rendes import eljárást válassza annak érdekében, hogy egy lehetséges kedvezményes héamértéket vehessen igénybe.
- (16) Az ezen irányelvben foglalt rendelkezések alkalmazásának kezdő napját adott esetben azon idő figyelembevételével kell meghatározni, amely egyrészt az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedések bevezetéséhez, másrészt pedig ahhoz szükséges, hogy a tagállamok kiigazítsák a nyilvántartásba vételre, illetve a héa bevallására és megfizetésére szolgáló informatikai rendszerüket.
- (17) mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a héakötelezettségek egyszerűsítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (18) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának⁽⁴⁾, megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.

⁽¹⁾ A Tanács 2010/24/EU irányelve (2010. március 16.) az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽⁴⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

(19) A 2006/112/EK irányelvet és a 2009/132/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2019. január 1-jén hatályba lépő módosításai

2019. január 1-jei hatállyal a 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 58. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„58. cikk

(1) A nem adóalanyok részére nyújtott alábbi szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol az adott személy letelepedett, állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

- a) távközlési szolgáltatások;
- b) rádió- és televízióműsor-szolgáltatások;
- c) elektronikus úton nyújtott szolgáltatások, különösen a II. mellékletben említettek.

Ha a szolgáltatás nyújtója és a szolgáltatás igénybevevője elektronikus levélben kommunikál egymással, ez önmagában nem jelenti azt, hogy a nyújtott szolgáltatás elektronikus úton nyújtott szolgáltatás.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a következő feltételek teljesülése esetén:

- a) a szolgáltatás nyújtója egyetlen tagállamban telepedett le, vagy letelepedés hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egyetlen tagállamban található; és
- b) a szolgáltatásokat olyan nem adóalanyok részére nyújtja, akik, illetve amelyek az a) pontban említett tagállamtól eltérő tagállamban telepedtek le, illetve állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük attól eltérő tagállamban található; és
- c) a b) pontban említett szolgáltatásnyújtások héa nélküli összesített értéke a folyó naptári év során nem haladja meg, és az előző naptári év során sem haladta meg a 10 000 EUR-t, illetve a nemzeti pénznemben számított egyenértékű összeget.

(3) Amennyiben valamely naptári év során a szolgáltatásnyújtás összesített értéke meghaladja a (2) bekezdés c) pontjában említett értékhatárt, attól az időponttól az (1) bekezdés alkalmazandó.

(4) Az a tagállam, amelynek a területén a (2) bekezdésben említett szolgáltatók letelepedtek, vagy letelepedés hiányában ott rendelkeznek állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel, e szolgáltatók számára biztosítja azt a jogot, hogy választhassák a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének az (1) bekezdésnek megfelelően történő meghatározását, amely mindenestre legalább két naptári évre szól.

(5) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak nyomon követése érdekében, hogy az adóalany teljesíti-e a (2), (3) és (4) bekezdésben említett feltételeket.

(6) A (2) bekezdés c) pontjában említett, nemzeti pénznemben kifejezett egyenértékű összeg meghatározásához az Európai Központi Bank által az (EU) 2017/2455 tanácsi irányelv (*) elfogadásának napján közzétett árfolyamot kell alkalmazni.

(*) A Tanács (EU) 2017/2455 irányelve (2017. december 5.) a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról (HL L 348., 2017.12.29., 7. o.)”

2. A 219a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„219a. cikk

(1) A számlázásra annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, amely az V. címbe foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a számlázásra a következő szabályok vonatkoznak:

a) az abban a tagállamban alkalmazandó szabályok, amelyben a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amelyben olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan a termékértékesítést vagy a szolgáltatásnyújtást végzi, illetve ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában azon tagállam szabályai, amelyben a termék értékesítőjének vagy a szolgáltatás nyújtójának állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található, amennyiben:

i. a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója nem telepedett le abban a tagállamban, amely az V. címbe foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő, vagy az adott tagállambeli állandó telephelye a 192a. cikk b) pontja értelmében nem vesz részt a termék értékesítésében vagy a szolgáltatás nyújtásában, és a hía fizetésére kötelezett személy a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője, kivéve, ha a számlát a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője állítja ki (önszámlázás);

ii. az V. címbe foglalt rendelkezések szerint nem a Közösség tekintendő a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének;

b) az abban a tagállamban alkalmazandó szabályok, amelyben a XII. cím 6. fejezetében említett különös szabályozások egyikét alkalmazó termékértékesítő vagy szolgáltatásnyújtó számára azonosítót adnak ki.

(3) E cikk (1) és (2) bekezdését a 244–248. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.”

3. A 358a. cikk 1. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„1. »a Közösségben nem letelepedett adóalany«: olyan adóalany, akinek (amelynek) gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösség területén van, és ott állandó telephelye sincs;”.

4. A 361. cikk (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) nyilatkozat arról, hogy a személy gazdasági tevékenységének székhelye nem a Közösség területén van, és ott állandó telephelye sincs.”

2. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2021. január 1-jén hatályba lépő módosításai

2021. január 1-jei hatállyal a 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 14. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„4. Ezen irányelv alkalmazásában:

1. »termékek Közösségen belüli távértékesítése«: olyan termékek értékesítése, amelyeket az értékesítő adott fel vagy fuvarozott el, illetve amelyeket az értékesítő megbízásából – többek között az értékesítő közvetett részvételével – adtak fel vagy fuvaroztak el olyan tagállamból, amely eltér attól a tagállamtól, amelyben a feladott, illetve fuvarozott termékek a beszerzőhöz megérkeznek, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a termékértékesítést olyan adóalany részére vagy nem adóalany jogi személy részére teljesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli beszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a hía hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany személy részére;

b) az értékesített termék nem új közlekedési eszköz és nem olyan termék, amelyet próbauzemmel vagy anélkül történő összeszerelés vagy üzembe helyezés után értékesít az eladó vagy az ő megbízásából eljáró személy;

2. »harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítése«: olyan termékek értékesítése, amelyeket az értékesítő adott fel vagy fuvarozott el, illetve amelyeket az értékesítő megbízásából – többek között az értékesítő közvetett részvételével – adtak fel vagy fuvaroztak el harmadik területről vagy harmadik országból egy valamely tagállamban lévő beszerző részére, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a termékértékesítést olyan adóalany részére vagy nem adóalany jogi személy részére teljesítik, akinek, illetve amelynek a Közösségen belüli beszerzései a 3. cikk (1) bekezdése értelmében nem tartoznak a hía hatálya alá, vagy bármely más nem adóalany személy részére;

b) az értékesített termék nem új közlekedési eszköz és nem olyan termék, amelyet próbauzemmel vagy anélkül történő összeszerelés vagy üzembe helyezés után értékesít az eladó vagy az ő megbízásából eljáró személy.”

2. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„14a. cikk

(1) Ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által harmadik területekről vagy harmadik országokból 150 EUR-t meg nem haladó valós értékű küldeményként importált termékek távértékesítését segíti elő, akkor úgy tekintendő, mintha az említett adóalany kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket.

(2) Ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által termékek Közösségen belüli – a Közösségben nem letelepedett adóalany által nem adóalany részére történő – értékesítését segíti elő, akkor úgy tekintendő, mintha az értékesítést elősegítő adóalany kapta volna meg, majd ő maga értékesítette volna a szóban forgó termékeket.”

3. A 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk

A 32. cikktől eltérve:

- a) a termékek Közösségen belüli távértékesítése esetében teljesítési helynek azt a helyet kell tekinteni, ahol a termékek a beszerző részére történő feladás, illetve fuvarozás befejezésekor vannak;
- b) harmadik területekről vagy harmadik országokból olyan tagállamba importált termékek távértékesítése esetében, amely tagállam eltér attól a tagállamtól, ahol a termékek beszerző részére történő feladása, illetve fuvarozása befejeződik, teljesítési helynek azt a helyet kell tekinteni, ahol a termékek a beszerző részére történő feladás, illetve fuvarozás befejezésekor vannak;
- c) harmadik területekről vagy harmadik országokból azon tagállamba importált termékek távértékesítése esetén, amely tagállamban a termékek beszerző részére történő feladása, illetve fuvarozása befejeződik, az említett tagállamot kell teljesítési helynek tekinteni, feltéve, hogy az említett termékekre vonatkozó héát a XII. cím 6. fejezetének 4. szakaszában foglalt különös szabályozás keretében kell bevallani.”

4. A 34. cikket el kell hagyni.

5. A 35. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„35. cikk

A 33. cikk nem alkalmazandó a 311. cikk (1) bekezdésének 1–4. pontjában meghatározott használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítésére, valamint a 327. cikk (3) bekezdésében meghatározott használt közlekedési eszközök értékesítésére, amelyek ezen különös szabályozás szerinti héa hatálya alá tartoznak.”

6. Az 58. cikk (2)–(6) bekezdését el kell hagyni.

7. Az V. cím a következő fejezettel egészül ki:

„3a. FEJEZET

A 33. cikk a) pontjának hatálya alá tartozó termékértékesítéseket és az 58. cikk hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtásokat teljesítő adóalanyokra vonatkozó értékhatár

59c. cikk

(1) A 33. cikk (1) bekezdésének a) pontja és az 58. cikk a következő feltételek teljesülése esetén nem alkalmazandó:

- a) a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója egyetlen tagállamban telepedett le, vagy letelepedés hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egyetlen tagállamban található;
- b) a szolgáltatásokat olyan nem adóalanyok részére nyújtják, akik, illetve amelyek az a) pontban említett tagállamtól eltérő tagállamban telepedtek le, illetve állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük attól eltérő tagállamban található, vagy a termékeket az a) pontban említett tagállamtól eltérő tagállamba adják fel vagy fuvarozzák el; és
- c) a b) pontban említett termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás héa nélküli összesített értéke a folyó naptári év során nem haladja meg, és az előző naptári év során sem haladta meg a 10 000 EUR-t, illetve a nemzeti pénznemben számított egyenértékű összeget.

(2) Amennyiben a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás összesített értéke valamely naptári év során meghaladja az (1) bekezdés c) pontjában említett értékhatárt, attól az időponttól a 33. cikk (1) bekezdésének a) pontja és az 58. cikk alkalmazandó.

(3) Az a tagállam, amelynek a területén a termékek feladásuk, illetve fuvarozásuk megkezdésekor található, vagy amelyben a távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat nyújtó adóalany letelepedett, az (1) bekezdés szerinti termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyokat feljogosítja arra, hogy választhassák a teljesítési hely 33. cikk a) pontjának és az 58. cikknek megfelelő meghatározását, amely választás mindenestre legalább két naptári évre szól.

(4) A tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy nyomon kövessék, az adóalany teljesíti-e az (1), (2) és (3) bekezdésben említett feltételeket.

(5) Az (1) bekezdés c) pontjában említett, nemzeti pénznemben kifejezett egyenértékű összeg meghatározásához az Európai Központi Bank által az (EU) 2017/2455 irányelv elfogadásának napján közzétett árfolyamot kell alkalmazni.”

8. Az irányelv a következő 66a. cikkel egészül ki:

„66a. cikk

A 63., 64. és 65. cikktől eltérve, olyan termékértékesítés esetében, amikor a héát a termékértékesítést a 14a. cikk szerint elősegítő személynek kell megfizetnie, az adóztatandó tényállás a fizetés elfogadásának időpontjában keletkezik és a héa ekkor válik felszámítandóvá.”

9. A 143. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„ca) termékimport, amennyiben a héát a XII. cím 6. fejezetének 4. szakaszában foglalt különös szabályozás keretében kell bevallani, és amennyiben legkésőbb az import árunyilatkozat benyújtásakor az import szerinti tagállam illetékes vámhatósága részére átadták a termékértékesítőnek vagy a megbízásából eljáró közvetítőnek a 369q. cikk alapján kiadott, a különös szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számát;”.

10. A 220. cikk (1) bekezdésének 2. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„2. a 33. cikkben említett termékértékesítés, kivéve, ha az adóalany alkalmazza a XII. cím 6. fejezetének 3. szakaszában foglalt különös szabályozást;”.

11. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„242a. cikk

(1) Ha egy adóalany elektronikus felület, például piactér, platform, portál vagy más hasonló eszköz használata által termékek vagy szolgáltatások Közösségen belüli nem adóalanyok részére történő, az V. cím rendelkezései szerinti értékesítését, illetve nyújtását segíti elő, akkor a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást elősegítő adóalany köteles nyilvántartást vezetni e termékértékesítésekről, illetve szolgáltatásnyújtásokról. Az említett nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy azon tagállamok adóhatóságai, amelyekben az említett termékértékesítések, illetve szolgáltatásnyújtások adóztatandók, ellenőrizni tudják az azokhoz kapcsolódó héaelszámolás helyességét.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást kérésre elektronikus úton az érintett tagállam rendelkezésére kell bocsátani.

Az említett nyilvántartást az ügylet teljesítése évének végétől számított tíz évig kell megőrizni.”

12. A XII. cím 6. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„A nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó vagy termékek távértékesítését végző adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások”.

13. A 358. cikk 1., 2. és 3. pontját el kell hagyni.

14. A 2. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„A Közösségben nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás”.

15. A 358a. cikk a következő ponttal egészül ki:

„3. „fogyasztás szerinti tagállam»: az a tagállam, amelyet az V. cím 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének kell tekinteni;”.

16. A 359. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„359. cikk

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását azoknak a Közösségben nem letelepedett adóalanyoknak, akik vagy amelyek szolgáltatást nyújtanak olyan nem adóalanyok részére, akik vagy amelyek valamelyik tagállamban telepedtek le, vagy állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük van ott. Ez a szabályozás a Közösség területén nyújtott minden ilyen szolgáltatásra vonatkozik.”

17. A 362. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„362. cikk

Az azonosítót kiadó tagállam az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számmal látja el a nem a Közösségben letelepedett adóalanyt, és az azonosító számról elektronikus úton tájékoztatja az adóalanyt. Az azonosító szám kiadásához felhasznált adatok alapján a fogyasztás szerinti tagállam fenntarthatja saját azonosítórendszerét.”

18. A 363. cikk a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) ha az adóalany tájékoztatja az említett tagállamot arról, hogy már nem nyújt az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat;”.

19. A 364. és a 365. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„364. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó, a Közösségben nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan, elektronikus úton héabevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy nyújtott-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat vagy sem. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő hónap végéig kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

365. cikk

A héabevallásnak tartalmaznia kell az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számot, valamint az adómegállapítási időszakban nyújtott, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatások héa nélküli teljes összegét, valamint a megfelelő héa – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is.

Amennyiben a héabevallás benyújtását követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, az eredeti bevallás 364. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó héaösszeget.”

20. A 368. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„368. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó, a Közösségben nem letelepedett adóalany nem gyakorolhatja az ezen irányelv 168. cikké szerinti héalevonási jogot. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától eltérve az érintett adóalany az említett irányelvnek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos visszatérítésekre nem alkalmazandó.

Amennyiben az ezen különös szabályozást alkalmazó adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb tevékenységek tekintetében nyilvántartásba kell venni valamely tagállamban, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeivel összefüggésben az adott tagállamban felmerült héát az ezen irányelv 250. cikke szerint benyújtandó héabevallásban vonhatja le.”

21. A XII. cím 6. fejezete 3. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„A termékek Közösségen belüli távértékesítésére és a Közösségben, de nem a fogyasztás szerinti tagállamban letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás”.

22. A 369a. cikk a következő ponttal egészül ki:

„3. »fogyasztás szerinti tagállam«: az a tagállam, amelyet az V. cím 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének kell tekinteni, illetve termékek Közösségen belüli távértékesítése esetén az a tagállam, ahol a termékeknek a beszerző részére történő feladása, vagy fuvarozása véget ér.”

23. A 369b. és a 369c. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369b. cikk

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását minden olyan adóalanyra, aki vagy amely termékek Közösségen belüli távértékesítését végzi, valamint a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett minden olyan adóalanyra, aki vagy amely szolgáltatást nyújt nem adóalanyok részére. Ez a különös szabályozás a Közösség területén ilyen módon értékesített valamennyi termékre, illetve ott nyújtott valamennyi ilyen szolgáltatásra vonatkozik.

369c. cikk

Az adóalany köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeinek megkezdését és megszüntetését, valamint olyan módon történő megváltoztatását, melynek következtében a továbbiakban nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket. Ezen információkat elektronikus úton kell közölnie.”

24. A 369e. cikk a következőképpen módosul:

a) a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Az azonosítót kiadó tagállam az alábbi esetek bármelyikének fennállása esetén kizárja az adóalanyt ebből a különös szabályozásból.”;

b) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) ha az adóalany bejelenti, hogy már nem végez az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, termékek Közösségen belüli távértékesítését, és nem nyújt az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat;”.

25. A 369f. és a 369 g. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369f. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan elektronikus úton héabevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy végzett-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, termékek Közösségen belüli távértékesítését, illetve nyújtott-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő hónap végéig kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

369 g. cikk

(1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369d. cikkben említett héaazonosító számot, valamint az adómegállapítási időszakban teljesített, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, termékek Közösségen belüli távértékesítésének vagy szolgáltatásnyújtás hea nélküli teljes összegét, valamint a megfelelő hea – héamértékek szerint lebontott – teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben hea fizetendő.. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő hea teljes összegének is. A héabevallásnak az e cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint a korábbi adómegállapítási időszakokra vonatkozó módosításokat is tartalmaznia kell.

(2) Amennyiben az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, termékek Közösségen belüli távértékesítése esetén a termékeket az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamokból adják fel vagy fuvarozzák el, a héabevallásnak minden egyes olyan tagállam tekintetében is tartalmaznia kell az ilyen értékesítés teljes összegét, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák, valamint tartalmaznia kell az ilyen tagállamok által kiadott egyedi héaazonosító számot vagy adó-nyilvántartási számot. A héabevallásnak az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő minden egyes tagállam tekintetében tartalmaznia kell ezeket az információkat, fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban.

(3) Amennyiben az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat nyújtó adóalany az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő egy vagy több tagállamban olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan szolgáltatásokat nyújt, a héabevallásnak fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban tartalmaznia kell az ilyen szolgáltatások teljes összegét is minden egyes olyan tagállam vonatkozásában, amelyben az adóalany telephellyel rendelkezik, valamint tartalmaznia kell e telephely egyedi héaazonosító számát vagy adó-nyilvántartási számát.

(4) Amennyiben a héabevallás benyújtását követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, az eredeti bevallásnak a 369f. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó heaösszeget.”.

26. A 369h. cikk (1) bekezdése második albekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a szolgáltatásnyújtást más pénznemben számolták el, az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyak a héabevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot kell alkalmaznia.”

27. A 369i. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyak a hozzáadottérték-adót legkésőbb a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig kell befizetnie, hivatkozva a befizetés alapjául szolgáló héabevallásra.”

28. A 369j. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369j. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységei tekintetében nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikkének megfelelően a fogyasztás szerinti tagállamban felmerült héát. A 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától, 3. cikkétől és 8. cikke (1) bekezdésének e) pontjától eltérve az érintett adóalany az említett irányelvnek megfelelően héavisszatérítést kap.

Amennyiben az ezen különös szabályozást alkalmazó adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb tevékenységek tekintetében nyilvántartásba kell venni valamely tagállamban, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeivel összefüggésben az adott tagállamban felmerült héát az ezen irányelv 250. cikke szerint benyújtandó héabevallásban vonhatja le.”

29. A 369k. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyak nyilvántartást kell vezetnie az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a héabevallás helyességét.”

30. A XII. cím 6. fejezete a következő szakasszal egészül ki:

„4. SZAKASZ

Harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás

369 l. cikk

E szakasz alkalmazásában a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítése alatt kizárólag a 150 EUR valós értéket meg nem haladó küldeményként importált termékek értendők, a jövedékiadó-köteles termékek kivételével.

E szakasz alkalmazásában és az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

1. »a Közösségben nem letelepedett adóalany«: olyan adóalany, amely a Közösség területén nem rendelkezik sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel;
2. »közvetítő« : a Közösségben letelepedett személy, akit vagy amelyet a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző adóalany kijelölt a héra fizetéséért felelős személyként, valamint az adóalany nevében és megbízásából az e különös szabályozásban megállapított kötelezettségek teljesítésével bízott meg;
3. Az »azonosítót kiadó tagállam«:
 - a) amennyiben az adóalany nem telepedett le a Közösségben, az a tagállam, amelyben nyilvántartásba kívánja vetetni magát;
 - b) amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül található, de a Közösségben egy vagy több állandó telephellyel rendelkezik, azon állandó telephely szerinti tagállam, amelyben az adóalany ezen különös szabályozás alkalmazását bejelenti;
 - c) amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye valamely tagállamban van, az érintett tagállam;

- d) amennyiben a közvetítő gazdasági tevékenységének székhelye valamely tagállamban van, az érintett tagállam;
- e) amennyiben a közvetítő gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül található, de a Közösségben egy vagy több állandó telephellyel rendelkezik, azon állandó telephely szerinti tagállam, amelyben a közvetítő ezen különös szabályozás alkalmazását bejelenti.

A b) és az e) pont alkalmazásában, amennyiben az adóalany vagy a közvetítő több állandó telephellyel rendelkezik a Közösségben, a letelepedés szerinti tagállamot megjelölő döntése az adott naptári évre és azt követő két naptári évre vonatkozóan kötelező rá nézve;

4. »fogyasztás szerinti tagállam«: az a tagállam, ahol a termék beszerző részére történő feladása vagy fuvarozása véget ér.

369 m. cikk

(1) A tagállamok a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző alábbi adóalanyok számára engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását:

- a) a Közösségben letelepedett, harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző adóalanyok;
- b) a Közösségben akár letelepedett, akár nem letelepedett, harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző, a Közösségben letelepedett közvetítő által képviselt adóalanyok;
- c) olyan harmadik országban letelepedett és e harmadik országból termékek távértékesítését végző adóalanyok, amely harmadik ország a 2010/24/EU tanácsi irányelvhez (*) és a 904/2010/EU rendelethez hasonló hatályú kölcsönös együttműködési megállapodást kötött az Unióval.

Az említett adóalanyoknak minden a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek általuk végzett távértékesítésére alkalmazniuk kell ezt a különös szabályozást.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában egy adóalany egyidejűleg csak egy közvetítőt bízhat meg.

(3) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett harmadik országok jegyzékét megállapító végrehajtási jogi aktust fogad el. E végrehajtási jogi aktust a 182/2011/EU rendelet 5. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni, és az e célból eljáró bizottság a 904/2010/EU rendelet 58. cikkében létrehozott bizottság lesz.

369n. cikk

Azoknak a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékeknek a távértékesítése esetén, amelyek tekintetében a héa bevallása e különös szabályozás alapján történik, az adóztatandó tényállás az értékesítéskor valósul meg és az adófizetési kötelezettség is ekkor keletkezik. A termékek a fizetés elfogadásakor tekintendők értékesítettnek.

369o. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany vagy az általa megbízott közvetítő köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak az ezen különös szabályozás hatálya alá tartozó tevékenységének megkezdését és megszüntetését, valamint olyan módon történő megváltoztatását, amelynek következtében többé nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket. Ezt a bejelentést elektronikus úton kell megtenni.

369p. cikk

(1) A tájékoztatásnak, amelyet a közvetítőt igénybe nem vevő adóalany az azonosítót kiadó tagállamnak e különös szabályozás alkalmazásának megkezdése előtt benyújt, a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) név;
- b) levelezési cím;
- c) elektronikus levelezési cím és honlapok;
- d) héaazonosító szám vagy nemzeti adószám.

(2) A tájékoztatásnak, amelyet a közvetítő az azonosítót kiadó tagállamnak e különös szabályozás alkalmazásának valamely adóalany megbízásából történő megkezdése előtt benyújt, a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) név;
- b) levelezési cím;
- c) elektronikus levelezési cím;
- d) héaazonosító szám.

(3) A tájékoztatásnak, amelyet a közvetítő az azonosítót kiadó tagállamnak az általa képviselt minden egyes adóalany tekintetében benyújt, mielőtt az adóalany megkezdene e különös szabályozás alkalmazását, a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) név;
- b) levelezési cím;
- c) elektronikus levelezési cím és honlapok;
- d) héaazonosító szám vagy nemzeti adószám;
- e) a közvetítő részére a 369q. cikk (3) bekezdésének megfelelően megállapított egyedi azonosító szám.

(4) Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany vagy adott esetben a közvetítő köteles bejelenteni az azonosítót kiadó tagállamnak, ha a bejelentett adatokban változás következik be.

369q. cikk

(1) Az azonosítót kiadó tagállam az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számot állapít meg az e különös szabályozást alkalmazó adóalany részére, és ezen azonosító számról elektronikus úton tájékoztatja az adóalanyt.

(2) Az azonosítót kiadó tagállam egyedi azonosító számot állapít meg a közvetítő számára, és ezen azonosító számról elektronikus úton tájékoztatja a közvetítőt.

(3) Az azonosítót kiadó tagállam az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges egyedi héaazonosító számot állapít meg a közvetítő számára minden egyes olyan adóalany tekintetében, aki vagy amely őt közvetítőként megbízta.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés alapján megállapított héaazonosító szám kizárólag e különös szabályozás céljára alkalmazható.

369r. cikk

(1) Az azonosítót kiadó tagállam a közvetítőt igénybe nem vevő adóalanyt az alábbi esetekben törli az azonosítási nyilvántartásból:

- a) ha az adóalany arról tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot, hogy a továbbiakban nem végzi harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését;
- b) ha egyéb okból feltételezhető, hogy a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére irányuló adóköteles tevékenységei megszűntek;
- c) ha az adóalany már nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket;
- d) ha az adóalany tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

(2) Az azonosítót kiadó tagállam a közvetítőt az alábbi esetekben törli az azonosítási nyilvántartásból:

- a) ha két egymást követő naptári negyedévből álló időszakban nem járt el közvetítőként az e különös szabályozást alkalmazó valamely adóalany megbízásából;
- b) ha már nem teljesíti a közvetítőként történő eljáráshoz szükséges többi feltételt;
- c) ha tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

(3) Az azonosítót kiadó tagállam a közvetítő által képviselt adóalanyt az alábbi esetekben törli az azonosítási nyilvántartásból:

- a) ha a közvetítő arról tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot, hogy a szóban forgó adóalany a továbbiakban nem végzi harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését;
- b) ha egyéb okból feltételezhető, hogy a szóban forgó adóalany a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére irányuló adóztatandó tevékenységei megszűntek;
- c) ha a szóban forgó adóalany már nem teljesíti az e különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket;
- d) ha a szóban forgó adóalany tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat;
- e) ha a közvetítő arról tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot, hogy a továbbiakban már nem képviseli a szóban forgó adóalanyt.

369s. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyok vagy a közvetítőnek minden hónapra vonatkozóan, elektronikus úton héabevallást kell benyújtania az azonosítót kiadó tagállam számára, függetlenül attól, hogy végezte-e harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő hónap végéig kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

Amennyiben a héabevallást az első bekezdésnek megfelelően kell benyújtani, a tagállamok nem írhatnak elő további héával kapcsolatos kötelezettséget vagy más alakíságot az importáláskor.

369t. cikk

(1) A héabevallásnak tartalmaznia kell a 369q. cikkben említett héaazonosító számot, valamint minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő, a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált azon termékek távértékesítésének héa nélküli teljes összegét, amelyek tekintetében az adómegállapítási időszakban héafizetési kötelezettség keletkezett, továbbá a vonatkozó héa teljes összegét az alkalmazandó héamértékek szerinti bontásban. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is.

(2) Amennyiben a héabevallás benyújtását követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, az eredeti bevallásnak a 369s. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül. E későbbi bevallásban meg kell jelölni az érintett fogyasztás szerinti tagállamot, az adómegállapítási időszakot és a módosítandó héaösszeget.

369u. cikk

(1) A héabevallást euróban kell elkészíteni.

Azok a tagállamok, amelyek pénzneme nem az euro, előírhatják, hogy a héabevallás a nemzeti pénznemükben készüljön. Ha a termékértékesítést más pénznemben számolták el, az e különös szabályozást alkalmazó adóalany vagy a közvetítő a héabevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot alkalmazza.

(2) Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az érintett napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon közzétett árfolyamon.

369v. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyok vagy a közvetítőnek a hozzáadottérték-adót legkésőbb a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig kell megfizetnie, hivatkozva a befizetés alapjául szolgáló héabevallásra.

Az adót az azonosítót kiadó tagállam által meghatározott, euróban vezetett bankszámlára kell befizetni. Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy a befizetéseket az érintett tagállam nemzeti pénznemében vezetett bankszámlára kell teljesíteni.

369w. cikk

Az e különös szabályozást alkalmazó adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységei tekintetében nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikkének megfelelően a fogyasztás szerinti tagállamban felmerült héát. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától, valamint a 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától és 3. cikkétől eltérve az érintett adóalany az említett irányelveknek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó az e különös szabályozás hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatos visszatérítésekre.

Amennyiben az ezen különös szabályozást alkalmazó adóalanyt az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb tevékenységek tekintetében nyilvántartásba kell venni valamely tagállamban, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeivel összefüggésben az adott tagállamban felmerült héát az ezen irányelv 250. cikk szerint benyújtandó héabevallásban vonhatja le.

369x. cikk

(1) Az e különös szabályozást alkalmazó adóalanyt nyilvántartást kell vezetnie az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről. A közvetítőnek az általa képviselt mindegyik adóalany tekintetében nyilvántartást kell vezetnie. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a héabevallás helyességét.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást kérésre elektronikus úton a fogyasztás szerinti tagállam és az azonosítót kiadó tagállam rendelkezésére kell bocsátani.

A nyilvántartást az ügylet teljesítése évének végétől számított tíz évig kell megőrizni.

(*) A Tanács 2010/24/EU irányelve (2010. március 16.) az adókból, vámokból, illetékekből és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 84., 2010.3.31., 1. o.).

31. A XII. cím a következő fejezettel egészül ki:

„7. FEJEZET**Az import héa bevallására és megfizetésére vonatkozó különös szabályozások****369y. cikk**

Amennyiben a 150 EUR valós értéket meg nem haladó termék küldeménykénti importjára – a jövedékiadó-köteles termékek kivételével – nem alkalmazzák a 6. fejezet 4. szakaszában foglalt különleges szabályozást, az import szerinti tagállam engedélyezi a termékeket a címzett megbízásából a Közösség területén vám elé állító személy számára, hogy különös szabályozást alkalmazzon azon termékek importálását terhelő héa bevallására és megfizetésére, amelyek fuvarozása vagy feladása az adott tagállamban ér véget.

369z. cikk

(1) E különös szabályozás alkalmazásában:

a) a termékek címzettje a héa fizetésre kötelezett;

b) a termékeket a Közösség területén belül vám elé állító személy köteles a héát a címzettől beszedni és a befizetést teljesíteni.

(2) A tagállamok előírják, hogy a termékeket a Közösség területén belül vám elé állító személynek megfelelő intézkedéseket kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a termékek címzettje a helyes összegű adót fizesse meg.

369za. cikk

A 94. cikk (2) bekezdésétől eltérve, a tagállamok előírhatják, hogy e különös szabályozás alkalmazásakor az import szerinti tagállamban alkalmazandó általános héamérték alkalmazandó.

369zb. cikk

(1) A tagállamok lehetővé teszik az e különös szabályozás alapján beszedett héa elektronikus úton történő havi bevallását. A bevallásnak az adott naptári hónapban beszedett héa teljes összegét tartalmaznia kell.

(2) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett héát az importot követő hónap végéig be kell fizetni.

(3) Az e különös szabályozást alkalmazó személyeknek az import szerinti tagállam által meghatározandó ideig meg kell őrizniük az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről vezetett nyilvántartást. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy az import szerinti tagállam adó- vagy vámhatósága ellenőrizni tudja a bevallott héa helyességét, és a nyilvántartást kérésre elektronikus úton az import szerinti tagállam rendelkezésére kell bocsátani.

8. FEJEZET

Átváltási árfolyam

369zc. cikk

(1) A 369 l. cikkben és a 369y. cikkben említett összegek esetében az euróról nemzeti pénznemre történő átszámításhoz alkalmazandó árfolyamot évente egyszer kell meghatározni. Az alkalmazandó árfolyam az október első munkanapján érvényes árfolyam, amelyet a következő év január 1-jétől kell alkalmazni.

(2) A tagállamok kerekíthetik az euróban megadott összegek átszámításával nemzeti valutában kapott összegeket.

(3) A tagállamok továbbra is alkalmazhatják az (1) bekezdés szerinti éves kiigazítás időpontjában hatályban lévő árfolyamot, ha az euróban megadott összeg átszámítása a (2) bekezdésben engedélyezett kerekítés előtt a nemzeti valutában kifejezett összeg 5 %-nál kisebb változáshoz vagy az összeg csökkenéséhez vezet.”

3. cikk

A 2009/132/EK irányelv módosítása

A 2009/132/EK irányelv IV. címét 2021. január 1-jei hatállyal el kell hagyni.

4. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb 2018. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1. cikkének megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok legkésőbb 2020. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 2. és 3. cikkének megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok 2019. január 1-jétől alkalmazzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1. cikkének megfeleljenek.

A tagállamok 2021. január 1-jétől alkalmazzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 2. és 3. cikkének megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2017. december 5-én.

a Tanács részéről
az elnök
T. TÕNISTE
